

Opera

Spotkanie II

Zadanie I

Przeczytaj poniższy tekst. Wypisz z niego wyrażenia ważne dla opery i napisz własnymi słowami, co one oznaczają.

Wiek XVIII to czas zdominowany przez osobowości trzech wielkich kompozytorów: Józefa Haydna (1732-1809) Wolfganga Amadeusza Mozarta (1756- 1791) Ludwika van Beethovena (1770-1827)

Ponieważ działalność tych muzyków związana była z Wiedniem, nazywamy ich **klasykami wiedeńskimi**”.

Jednak muzykiem, który odegrał największą rolę w muzyce operowej tego okresu był **Willibard Gluck**.

Jest to jeden z największych reformatorów opery. Walczył o autentyczność gestów śpiewaków, o zatarcie granicy między recytatywem a arią. Pragnął lepiej połączyć w operze muzykę ze słowem. W jego operach ważną rolę zaczął odgrywać chór, a uwertura powiązana została z tym, co się dzieje później, przestając być samodzielnym utworem.

W tym czasie notujemy rozkwit nowego stylu w muzyce – **homofonii** (w muzyce wielogłosowej na pierwszy plan wysuwa się jeden z głosów, jedna melodii, i ta melodia jest wyraźnie rozpoznawalna, natomiast pozostałe głosy akompaniują jej tworząc tak zwany **podkład harmoniczny**).

Od XVIII wieku w operze obowiązywała w operze aria 3-częściowa- **aria da capo**, gdzie dwukrotne odśpiewanie części podstawowej, przedzielone było częścią kontrastującą. Powtórzenie części podstawowej było zbędne z dramaturgicznego punktu widzenia i służyło wyłącznie popisom wokalnemu solisty.

Obok arii dominujące znaczenie uzyskały **ansamble**- sceny zespołowe w których kilku artystów śpiewa równocześnie.

.

Zadanie II

Przeczytaj tekst umieszczony poniżej. Uzupełnij tabelkę znajdującą się pod tekstem.

Pomimo wspaniałych osiągnięć poprzednich stuleci, wiek XIX określany jest jako złoty wiek opery.

Pierwszym wielkim twórcą tego okresu był Giacchino Rossini, geniusz, który odnosił sukcesy zarówno na polu opery komicznej (buffa) jak i poważnej (seria).

Następcy Rossiniego znaleźli się pod ogromnym wpływem romantyzmu, europejskiego nurtu artystycznego, który nad inne wartości przekładał uczucie i indywidualność.

Powstaje nowy styl śpiewu tak zwane **bel canto** (dosłownie: piękny śpiew), w którym nacisk położony był na wirtuozerię i liryzm śpiewu.

Za największego twórcę ROMANTYCZNYCH OPER uważamy Webera (najbardziej znana opera to „Wolny strzelec”).

Z kolei Wagner to twórca późniejszego DRAMATU MUZYCZNEGO (najbardziej znane dzieła to „Tristan i Izolda”, „Persifal”).

Dramat muzyczny rezygnuje z dialogów mówionych. Zawsze posiada przesłanie etyczne, oczyszczające. W dramacie muzycznym ogromną rolę odgrywa orkiestra- wszystko co ważne przeniesione jest do partii orkiestrowych, zaś partie wokalne odgrywają drugorzędą rolę.

W połowie XIX wieku powstaje OPERA NARODOWA.

Nie trudno domyślić się przyczyn powstania tego gatunku: tęsknoty narodowe, próba stworzenia lub podtrzymania własnej tożsamości narodowej. W Polsce nurt ten związany jest z postacią Stanisława Moniuszki (najbardziej znane opery to „Halka”, „Straszny dwór”). W Rosji opery narodowe tworzą Borowin („Książ Igor”), Musorgski („Borys Godunow”).

Również w XIX wieku powstaje DRAMAT OPEROWY REALISTYCZNY.

Narodził się we Włoszech.. Kompozytorzy umieszczali akcje w czasach im współczesnych w środowisku miejskim lub wiejskim. W tej scenerii przedstawiali porywające dramaty emocjonalne bohaterów. Pierwszą operę z tego cyklu pisze Bizet. Jest to „Carmen”.

Opera XIX wieku- gatunki, kompozytorzy, opery

Opera romantyczna		
Dramat muzyczny		
	Stanisław Moniuszka Michał Glinka	
	Bizet	„Carmen”
Opera seria czyli opera poważna	Giuseppe Verdi	„Rigoletto” „Otello” „Aida” „Bal maskowy”
Opera buffa czyli opera komiczna	Gioacchino Rossini	„Cyrulik sewilski” „Sroka złodziejka” „Włoszka w Algierze”

Zadanie III

Wstaw brakujące słowa. Dla ułatwienia zamieszczam je pod tekstem.

Dnia 5 lipca 1855 roku w baraku paryskim, zwanym przez niektórych teatrem historyczna premiera muzycznej sztuki Jakuba Offenbacha „Dwóch ślepych”. Jest to symboliczny **operetki- nowego gatunku**, którego rodowód jest wyprowadzany z Od czasów kiedy w operetce Offenbacha „Życie paryskie” zaczęto tańczyć żywiołowego kankana, niektórzy nazywali operetkę „podkasaną muzą”. I tak już zastało.

Mistrzowie operetki:

Jan Strauss- syn (1825-1899)

Franciszek Lehár (1870-1948)

Imre Kalman (1882-1952)

Brakujące słowa:

odbyła się , opery komicznej , drewnianym ,akt narodzin